

Tale til besvarelse af samrådsspørgsmål H og J stillet i forbindelse med samråd tirsdag den 30. november 2004 kl. 15.00

H. ”Hvornår forventer ministeren at have færdigbehandlet sagen om en fjernbusholdeplads på Politivet i København?”

J. ”Hvad er ministerens forklaring på den meget lange sagsbehandlingstid i sagen om fjernbusholdepladser på Politivet i København?”

Jeg vil gerne – med formandens tilladelse – besvare spørgsmål H og J sammen, da de begge vedrører processen i denne sag. Derefter vil jeg besvare spørgsmål I, som jo vedrører et konkret hørings svar fra henholdsvis Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste – Tak for det.

Spørgsmålet om placering af en fjernbusholdeplads i Københavns centrum har længe været genstand for drøftelser mellem Københavns Kommune og fjernbusselskaberne.

Tilbage i slutningen af år 2000 etablerede Københavns Kommune en terminal i Bernstorffsgade ved Hovedbanegården. Efter

forholdsvis kort tid fandt man imidlertid ud af, at det ikke var det rigtige sted for en terminal. Dels var terminalen for lille, dels var den for tæt på almindelig trafik.

I 2001 tilbød Københavns Kommune derfor i stedet fjernbusselskaberne en terminal ved Sjælør station. Busselskaberne afviste imidlertid løsningen, da den ikke lå i nærheden af bymidten.

Herefter undersøgte man mulighederne for at etablere en fjernbusterminal på hjørnet af Bernstorffsgade og Kalvebod Brygge, der hvor den gamle godsterminal ligger. Da arealet af DSB var bestemt anvendt til andet formål, var dette imidlertid ikke en mulig løsning.

Ørestadsselskabet tilbød i 2002 et areal i nærheden af stationen i Ørestaden, dvs. tæt på metro- og vejinfrastruktur. Busselskaberne afviste imidlertid også denne løsning, da den ikke lå i nærheden af bymidten.

Der har således gennem de senere år været drøftet og tilbudt fjernbusselskaberne en række løsninger, som man imidlertid har takket nej til fra selskabernes side.

Den konkrete *tvistsag* – hvorved forstås en sag mellem to myndigheder, der er uenige – startede tilbage i 2002, hvor Købehavns Kommune

besluttede, at de nuværende fjernbusholdepladser i Bernstorffsgade og Ingerslevsgade skulle nedlægges, når en alternativ placering til en fjernbusholdeplads var fundet.

Kommunen foreslog i forlængelse heraf, at der skulle etableres en midlertidig busholdeplads på Københavns Polititorv.

Københavns Politi, som ifølge reglerne skal samtykke til en sådan etablering, afslog imidlertid dette med henvisning til, at fjernbussernes indkørsel til terminalen ville øge trafikbelastningen på Bernstorffsgade unødigt og påvirke færdselssikkerheden på stedet.

Københavns Kommune indbragte derfor sagen som en tvist for Justitsministeriet i juni måned 2002.

Justitsministeriet fandt ud af, at det var en sag som rettelig skulle behandles af Trafikministeriet og sendte sagen til Trafikministeriets videre foranstaltning 9 måneder senere, i marts måned 2003.

Sagen blev så efterfølgende behandlet i Trafikministeriet på normal vis.

Trafikministeriet afgjorde sagen i januar måned i år, det vil sige godt 10 måneder efter den var videresendt fra Justitsministeriet.

10 måneder kan måske umiddelbart lyde som en lang sagsbehandlingstid, men det er vigtigt at huske på, at Vejdirektoratet har hørt parterne i sagen adskillige gange og i den forbindelse flere gange måtte rykke for svar fra sagens parter.

Desuden har Vejdirektoratet foretaget 2 trafiksikkerhedsmæssige vurderinger og afslutningsvist udfærdiget en indstilling til ministeriet (departementet).

Herudover har ministeriet (departementet) selv skullet vurdere og tage stilling til sagen.

En sagsbehandlingstid på 10 måneder er således ikke et udtryk for, at sagen er blevet trukket unødigt i langdrag.

Jeg må dog erkende, at det samlet set er et langt tidsforløb.

I ministeriets afgørelse blev lagt stor vægt på, at fjernbusholdepladsen på Politortvet skulle være en *midlertidig* fjernbusholdeplads.

I marts 2004 gjorde Justitsministeriet Trafikministeriet opmærksom på, at Rigspolitiet

havde indsigelser mod den trufne afgørelse af 29. januar 2004.

Justitsministeriet har i forbindelse med oversendelsen af sagen til Trafikministeriet anført, at Rigspolitiet gerne ville holdes løbende orienteret.

Jeg kan kun beklage, at Trafikministeriet ikke på daværende tidspunkt var opmærksom på, at Rigspolitiet havde udtrykt ønske om at blive holdt orienteret om sagen.

Det havde naturligvis været hensigtsmæssigt, at oplysningerne fra Rigspolitiet var blevet inddraget tidligere i sagsbehandlingen.

Ministeriet foretog en høring af parterne i sagen, og valgte at genoptage sagen, da det ikke kunne udelukkes, at afgørelsen havde fået et andet udfald, såfremt Rigspolitiets oplysninger havde været fremme inden sagens afgørelse.

Ministeriet sendte på den baggrund i juni i år sagen til fornyet forberedelse i Vejdirektoratet.

Ministeriet arbejder på at færdiggøre behandlingen af sagen, og jeg forventer, at der inden udgangen af indeværende år, foreligger en afgørelse af tvisten. Det svarer til, hvad der

tidligere er tilkendegivet overfor parterne i sagen.

Jeg vil ud fra nærværende gennemgang af sagsforløbet konkludere, at der er flere omstændigheder der er medvirkende til, at sagsbehandlingstiden i den konkrete sag samlet set har været lang.

For det første blev sagen indbragt for den forkerte myndighed og først 9 måneder senere sendt til Trafikministeriet.

Ministeriet behandlede herefter sagen på normal vis og traf afgørelse i sagen efter 10 måneder.

Derefter gjorde Rigspolitiet indsigelse ca. 1½ måned senere.

Efter ca. 2 måneder, i maj måned i år, genoptog ministeriet sagen.

Afgørelsen af den genoptagne tvist forventes inden årets udgang, og der vil så være gået ca. 6 mdr. før en fornyet afgørelse foreligger.

Det har ikke været noget optimalt forløb, men jeg mener, at Trafikministeriet har gjort, hvad der var muligt for at fremme behandlingen af sagen under de givne omstændigheder.